

Настоящото производство е по реда на раздел V, чл.58д и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на Б. И. С. от гр. София срещу наказателно постановление (НП) №22-4332-023960/25.11.2022 г. на началник група към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), Отдел „Пътна полиция“ (О „ПП“) при СДВР, с което му е наложено административно наказание на основание чл.178е от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) глоба в размер на 50 (петдесет лева) лв. за извършено нарушение по чл.94, ал.3 от ЗДвП.

С жалбата се моли за отмяна изцяло на НП, като се оспорва да е извършено нарушението лично или като управител на „БИСА СТРОЙ“ ЕООД, твърди се неспазване на срока по чл.32, ал.2, пр.1 от ЗАНН, като акт е съставен повече от три месеца след допустимия в закона срок и се твърди, че е нищожен, както и че е посочено в наказателното постановление, че процесното нарушение е извършено на улица без име, за разлика от посочена такава в акта, акта не бил съставен въз основа на лични констатации, актосъставителя не бил предоставил на жалбоподателя да се запознае с преписката, установявало се, че паркираното МПС е върху тротоар с разстояние до най-близката сграда 6 метра, дружеството било собственост на тротоара и прилежащия път, а о приложеното удостоверение от район „Витоша“, СО се установявало, че уличната регулация не е приложена и няма въведена в експлоатация улица и тротоар, жалбата на управителя на „Флоранс 91“ ЕООД е била с цел извършване на строително-монтажни работи в имота на „БИСА СТРОЙ“ ЕООД, независимо, че е запознат, че с акт на АССГ, с който се спират тези му действия и е поискал съдействие на полицията. Претендира се присъждане на сторени разноски.

Жалбоподателят редовно призован се явява лично и с упълномощен от него повереник. Жалбата се поддържа. По същество се пледира за отмяна на наказателното постановление като незаконосъобразно, като се доразвиват мотивите изложени в жалбата, както относно липсата на административно нарушение, така и за допускане на процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство. Поддържа се претенцията за разноски, обективизиран в жалбата.

За органа издал наказателното постановление не се явява представител и не е изложено становище по същество.

От фактическа страна, относимите към спора обстоятелства, се установяват от събраните писмени доказателства:

На 20.06.2022 г. била входирана жалба от Огнян И. Сотиров като управител и собственик на „Флоранс 91“ ЕООД до началника на СДВР с искане за съдействие относно паркирано на 16.06.2022 г. в гр. София, кв. „Манастирски ливади“, в участъка на пресичане на ул. „Фердинанд Урбрих“ и ул. „Кедър“ №, върху кабелна шахта на ЕРМ – Запад, МПС, собственост на „БИСА СТРОЙ“ ЕООД, което пречело да се извършат съответните действия по силата на договор за поръчка с възложител „САТ 2015“ ООД за външно

електрозахранване. Приложени били към жалбата разрешение за строеж №Б-23.02.2022 г., издадено на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД за полагане на нов кабел на ул. „Кедър“ №1, протокол за откриване на строителна площадка от 15.03.2022 г. с възложител „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, изпълнител „САТ 2015“ ООД и строител „Флоранс – 91“ ЕООД, удостоверение изх. №1204674271/17.06.2022 г., издадено от „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД, че съществуващ трансформаторен пост – тип БКТП, с диспечерско наименование „БКТП Кедър 2-1“ е собственост на „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД, договор за присъединяване на клиенти към разпределителна електрическа мрежа на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД от 21.04.2021 г., становище за условията и начина на присъединяване на клиенти към електрическата мрежа от 18.03.2021 г., удостоверение от СО, район „Витоша“, че трасето на външно ел. захранване с кабели не засяга частни имоти и регулацията е приложена, съгласно §22, ал.1, т.1, б. „Б“ от ЗР на ЗУТ, договор от 18.02.2022 г. между СО, район „Витоша“ и „САТ -2015“ ЕООД за извършване на възстановителни работи и отстраняване на нанесени повреди на имоти – общинска собственост във връзка със строителни дейности на обект „Външно електрозахранване с кабели“ в м. „Манастирски ливади – запад“, ул. „Фердинанд Урбрих“, СО, район „Витоша“, гр. София, констативен протокол от 17.02.2022 г.

Започнала проверка от служители на полицията във връзка с жалбата. Посетен бил посочения в жалбата адрес на 28.07.2022 г., при която било установено, че в гр. София товарен автомобил „КИА К 2700“, с ДК № , собственост на „БИСА СТРОЙ“ ЕООД, бил паркиран върху тротоар успоредно на линията на пътното платно, пред сграда в гр. София, кв. „Манастирски ливади“ на кръстовището на ул. „Фердинанд Урбрих“ и ул. „Кедър“ №. Съставен бил протокол за предупреждение на жалбоподателя С. по ЗМВР. Заснет бил процесния товарен автомобил. С докладна записка от инспектор Хр. Пършев при 06 РУ-СДВР е изразено становище, че не е налице извършено престъпление от общ характер, а евентуално административно нарушение по ЗДвП и в частност неправилно паркиране на МПС-та, поради което е предложено преписката да бъде изпратена в СРП с мнение за отказ от образуване на досъдебно производство (ДП). СРП с постановление от 02.08.2022 г. е отказала да се образува наказателно производство по пр. пр. №31750/2022 г. на СРП на основание чл.24, ал.1, т.1 от НПК и преписката да се изпрати на началника на О „ПП“- СДВР за извършване на проверка на място и предвид съществуващите данни по преписката да се предприемат действия по налагане на административни санкции и за извършени нарушения на 16.06.2022 г., като СРП да бъде уведомена писмено за предприетите действия.

На 18.10.2022 г. жалбоподателят С. пред служител на О „ПП“-СДВР изготвя декларация, че като собственик на „БИСА СТРОЙ“ ЕООД не знае кой е паркирал камиончето с рег. № С 1003 НА, което е видял на снимките по преписка, а с преписката не бил запознат.

На 18.10.2022 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) на жалбоподателя от мл. автоконтрольор при О „ПП“ - СДВР А. С. С. за нарушение по чл.94, ал.3/чл.188, ал.2 от ЗДвП, за това, че на 16.06.2022 г. Около 10:00 часа в гр. София, ул. „Кедър“ №1 и ул. „Фердинанд Урбрих“, неизвестен водач на товарен автомобил „КИА К 2700“, с ДК № , собственост на „БИСА СТРОЙ“ ЕООД, бил паркиран върху тротоар успоредно на линията на пътното платно. АУАН е съставен въз основа на писмени доказателства: Постановление на СРП и жалба на г-н Сотиров, от длъжностно лице, което е оправомощено въз основа на Заповед №81213-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи в присъствието на един свидетел, за който е отбелязано, че е при съставяне на акта, а вторият вписан свидетел, с отбелязване, че е очевидец е с посочване, че е подател на жалбата и не се подписал в акта. Срещу АУАН е подадено писмено възражение от жалбоподателя на 25.10.2022 г., с приложени заверен препис от определение №5017/23.06.2022 г. на АССГ, по дело №5688/2022 г. по описа на АССГ, искания от „БИСА СТРОЙ“ ЕООД до СО, район „Витоша“ за преустановяване на строително-монтажните дейности по издадено разрешение за строеж №Б-17/23.02.2022 г., Постановление от 02.08.2022 г. на прокурор при СРП, нотариален акт №95 от 19.06.2009 г., с комбинирана скица, удостоверение, издадено от гл. архитект на район „Витоша“ при СО, че за частите от имоти, участващи за ул. „Фердинанд Урбрих“ и ул. „Кедър“ няма данни за приложена улична регулация, разпечатка от системата на АССГ, касаеща решение №5672/10.10.2022 г. по дело №5688/2022 г. по описа на АССГ, с което е обявена нищожност на разрешение за строеж №Б - 17/23.02.2022 г., издадено от СО, район „Витоша“, за което липсват данни да е влязло в законна сила.

Въз основа на съставения АУАН е издадено атакуваното наказателно постановление от съответното компетентно длъжностно лице, упълномощен въз основа на Заповед №81213-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи: началник група в СДВР, О „ПП“ при СДВР. Установява се, че лицето Г В Б е встъпила на 29.10.2019 г. като началник на 01 група „Административнонаказателна дейност“ на 03 сектор „Административно обслужване“ към О „ПП“ при СДВР, въз основа на Заповед №8121К-13180/23.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи.

Разпитан в качеството на свидетел актосъставителя С. излага показания изцяло в подкрепа на констатациите по акта, както въз основа на какви доказателства го е съставил, тъй като не е очевидец на твърдяното нарушение.

Гореизложената фактическа обстановка се установява от приетите писмени и гласни доказателства, които са логични и непротиворечиви и съдът ги цени.

Съдът не кредитира, приложената по делото компютърна разпечатка, тъй като същата не съдържа данни за органа, от който произлиза, името и длъжността на лицето, което я е издало.

От така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е **допустима**, като подадена в законния четиринадесетдневен срок /видно от разписката за получен препис от наказателното постановление това е станало на 10.01.2023 г., а жалбата е подадена на 19.01.2023 г./ и от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване, като разгледана по същество същата се явява **основателна**, поради следното:

Актът за установяване на административно нарушение е съставен от длъжностно лице по чл.189 ал.1 от ЗДвП, компетентно да осъществява контрол по този закон. Издаденото въз основа на акта наказателно постановление, също е от компетентен орган. Независимо, че в чл.189 ал.4 от ЗДвП, като такъв орган е посочен министърът на МВР, видно от издадената от същия Заповед №8121з-1632/02.12.2021 г. е обстоятелството, че началникът на 01 група „Административнонаказателна дейност“ на 03 сектор „Административно обслужване“ към О „ПП“ при СДВР е оправомощен по надлежния ред, поради което следва да се приеме, че притежава съответната материална компетентност да издава наказателни постановления за нарушения по ЗДвП.

АУАН е съставен в тримесечния срок по чл.34, ал.1, изр. II от ЗАНН, тъй като това е станало след подаване на 18.10.2022 г. на декларация от жалбоподателя, в качеството му на управител на „БИСА СТРОЙ“ ЕООД, чиято собственост е паркираното ППС. Като в същата е декларирано, че не знае кой е паркирал ППС-то.

Но от образуването му административно-наказателното производство е започнало с допускане на многобройни и съществени процесуални нарушения, касаещи незаконосъобразността на обжалваното наказателно постановление.

В наказателно постановление следва (съгласно изискванията на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН) да е индивидуализирано мястото и времето на извършване на нарушението, както и пълно описание на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и законовите разпоредби, които са нарушени. Поради което и с оглед осигуряване защитата на лицето, срещу което е издадено, следва да е налице единство между посочените като нарушени законови разпоредби и словесното описание на нарушението.

Налице е разминаване между словесно описание на административното нарушение и неговата правна квалификация. Сочи се, както в акта, така и в НП, че на 16.06.2022 г. около 10:00 часа в гр. София, ул. „Кедър“ № и ул. „Фердинанд Урбрих“, неизвестен водач на товарен автомобил „КИА К 2700“, с ДК № , собственост на „БИСА СТРОЙ“ ЕООД, бил паркиран върху тротоар успоредно на линията на пътното платно. Посочена е в АУАН и в НП правна квалификация на така описаното като такова по чл.94, ал.3 от ЗДвП.

Разпоредбата на сочения текст предвижда, че „За престой и паркиране в населените места пътните превозни средства се спират възможно най-вдясно на платното за движение по посока на движението и успоредно на оста на пътя. Допуска се престой и паркиране на моторни превозни средства с допустима максимална маса до 2,5 тона върху тротоарите, само на определените от собствениците на пътя или администрацията места, успоредно на оста на пътя, ако откъм страната на сградите остава разстояние най-малко 2 метра за преминаване на пешеходци.“ Нормата, която се сочи като нарушена изрично допуска престой и паркиране на ППС-та с допустима максимална маса до 2,5 тона върху тротоарите на определените от собствениците на пътя или администрацията места, успоредно на оста на пътя, ако откъм страната на сградите остава разстояние най-малко 2 метра за преминаване на пешеходци. Като тези факти не са посочени нито в акта, нито в процесното НП, а именно мястото, където е било паркирано процесното ППС, за което не се сочи с каква маса е, дали е било паркирано в съответствие с посочения текст. Поради което описанието на административното нарушение не е съответно на посочената негова правна квалификация. На следващо място не е посочено в какво качество е привлечен именно жалбоподателя към административнонаказателна отговорност, доколкото се установи, че на същия му е наложена административна санкция като физическо лице, доколкото не може да посочи кой е управлявал процесното ППС на 16.06.2022 г., а същото не е негова лична собственост, а е такава на юридическото лице „БИСА СТРОЙ“ ЕООД.

Не на последно място е налице противоречие в атакуваното НП на посоченото място, като такова на административното нарушение, а именно: сочи се, че административното нарушение е извършено на 16.06.2022 г. около 10:00 часа в гр. София на улица без име, а след това се сочи, че това е станало в гр. София, ул. „Кедър“№ и ул. „Фердинант Урбих“ (в АУАН се сочи като място на административно нарушение ул. „Кедър“№ и ул. „Фердинанд Урбих“). Поради което не става ясно къде именно е прието от административнонаказващия орган, че е реализирано административното нарушение. Като за пълнота следва да се посочи, че такова не би могло да се осъществи едновременно на две различни места, а ако е налице пресичане от две улици, то това обстоятелство не е описано.

Поради което е налице нарушено право на защита на подведеното под административнонаказателна отговорност лице да научи в какво конкретно административно нарушение е обвинено. Това нарушение не може да бъде отстранено от съда.

На следващо място и по същество жалбата се явява основателна, тъй като от събраните и кредитирани писмени и гласни доказателства не се установи по категоричен и несъмнен начин, че жалбоподателя е бил собственик на процесното МПС, както и не се сочи каква е правната връзка между жалбоподателя и юридическото лице, което се сочи за собственик на ППС-то и като такъв не може да посочи кой го е управлявал, за да се приложи

разпоредбата на чл.188, съответно алинея 1 или алинея 2 от ЗДвП.

Не се установи и че ППС-то, което е било паркирано върху тротоар на 16.06.2022 г. е в нарушение на чл.94, ал.3 от ЗДвП, тъй като не се сочи коректно мястото на неговото паркиране, както и отстоянието от сграда, ако е имало такава, респективно не се сочи масата на същото ППС, както и дали е било паркирано не на определените от собствениците на пътя или администрацията места.

Ето защо не се установи, че е извършено така твърдяното в обжалваното НП административно нарушение, с посочена правна квалификация по чл.94, ал.3 от ЗДвП, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя на основание чл.178е от ЗДвП като му е наложена административна санкция в размер на 50 (петдесет лева) лв.

Поради което НП като незаконосъобразно следва да бъде отменено.

С оглед изхода на производството, а именно отмяна на процесното НП се следват разноси на жалбоподателя, каквото искане е обективизирано в жалбата и се поддържа в съдебно заседание, но същото е неоснователно, поради следното:

Жалбоподателят е представляван от адвокат в съдебно заседание, но в конкретния случай не се сочи в какъв размер е претенцията. Крайният момент, в който могат да бъдат поискани разноските са устните състезания, по аргумент от чл.80, ал.1 от ГПК, към която препраща разпоредбата на чл.144 от АПК, към която пък препраща разпоредбата на чл.63д, ал.1 от ЗАНН

Липсват и доказателства за реално изплатено възнаграждение, както и в приложеното адвокатско пълномощно фактически договореното и заплатено адвокатско възнаграждение от жалбоподателя, поради което разноси не следва да бъдат присъждани на жалбоподателя.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: